

УДК 327

Фльор М.О.¹, Бекдамірова Л.З.²

¹ студ.гр. Ю-210 НУ «Запорізька політехніка»,

² асп. каф. ЗПН, НУ «Запорізька політехніка»

ЕТНОНАЦІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ

Ми живемо у 21 столітті, де є свобода переселення, і майже кожний може переїхати в іншу країну для більших можливостей, але на це впливає етнонаціональна політика цієї держави.

Отже, розберемося що таке етнонаціональна політика – це діяльність, яка спрямована на регулювання відносин між етносами, на яку надає впливу держава та суспільні організації, конкретно на стабілізацію міжнаціональних та міжетнічних взаємовідносин.

Особи які надають впливу (суб'єктами етнополітики) виступають деякі політичні партії, державні органи та громадські організації, а особи які зазнають впливу, тобто об'єктами виступають нації етноси, етнонаціональні групи, міжнаціональні та міжетнічні відносини.

Більшість країн, особливо Європи, зараз намагаються реалізувати принцип демократичної-ліберальної етнонаціональної політики серед яких є рівність прав, від якої не залежить мова, нація та раса, також підтримка зі сторони держави – культури та мов нечисленних етносів. За цим же принципом держава повинна гарантувати права та перспективи в першу чергу титульної нації та суверенізацію особистості прав національних меншин та корінних народів. Вирішення спірних міжетнічних суперечностей мирним способом, для яких є вдалі механізми реалізації:

Автономію національної культури яка об'єднує етнокультурно людей певної етнічної групи, не зважаючи на їх місця проживання.(Угорці на Закарпатті)

Інтеграція національно-територіальної автономії, яка представлена регіональними органами державного управління та місцевого самоврядування. (Ескімоси)

Можемо з впевненістю сказати, що у багатьох випадках відсоток націй у країнах більш як на 90% складаються із представників титульної нації. Тому фундаментом національної ідеї етнічних націй виступає мовно-культурна єдність соціуму, етнокультурні та етноментальні характеристики, символи державотворчого етносу.

Сама концепція державної етнонаціональної політики України є система завдань та напрямів діяльності органів державної влади України. Формується «Українська нація», принцип чого полягає у незалежності громадян від

походження етносу, консолідуючі одним громадянством, єдністю території, а також юридичних прав.

Національно-етнічна сфера є невід'ємним виміром суспільно-політичних реалій на сучасному етапі розвитку України. У зв'язку з цим етнонаціональний розвиток українського суспільства потребує інші способи реалізації, тобто реального та правильного забезпечення політичними засобами і механізмами. Яким є почерговий список:

1. Переосмислення етнонаціональної самоорганізації, а також проблем національної державності й державного управління національною структурою, де треба взяти фокус на ліберальні принципи етнонаціональної політики

2. Формування соціально-політичних способів ліберального принципу мирного розв'язання суперечностей у сфері етнонаціональних відносин (що зараз є не досконалим).

3. Всебічний аналіз існуючих форм національного об'єднання і моделювання нових, їх реалізація в поєднанні з фундаментальними цінностями українського демократичного самовідродження.

Україна намагається реалізувати, та майже притаманні їй принципи визнання поліетнічності українського суспільства як головна цінність демократії, та обов'язковий її захист, також забезпечення державою прав української нації та національних меншин, де головним пріоритетом буде державна цілісність, та рівність прав і свобод, незалежно від нації, раси, мови і релігії(не є досконалим).

Отже, головною метою України є консолідація української нації, що передбачає збереження та обов'язково розвиток культурної та мовної самобутності української нації та особливо національних меншин та етнічних груп. Реалізація відбувається завдяки вдосконаленню законодавчої бази, яка спрямована на регулювання етнонаціональних питань щодо відносин та забезпечення зворотного зв'язку між українською нацією та національних меншин. Та важливим фактором є створення умов для відновлення прав представників народів які були депортовані у Радянську добу, як Кримських Татар.